

Súd: Okresný súd Malacky
Spisová značka: 4C/849/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1615211304
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ján Pastirčík
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2020:1615211304.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacky sudcom Mgr. Jánom Pastirčíkom v spore žalobkyne TELERVIS PLUS a.s., so sídlom v Bratislave, Staré Grunty 7, IČO: 35 717 769, zastúpenej JI. proti žalovanej R. o zaplatenie 642,50 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobkyni sumu 497,50 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 497,50 € od 7.12.2014 až do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšnej časti žalobu z a m i e t a.

Súd p r i z n á v a žalobkyni voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 54,86 %, o výške ktorej rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

o d ô v o d n e n i e :

1. Dňa 5.11.2015 doručila žalobkyňa tunajšiemu súdu žalobu, ktorou sa voči žalovanej (v žalobe označenej ako žalovaná 1/) a pôvodne žalovanej 2/ H. (ďalej len „pôvodne žalovaná 2/“) domáhala, aby jej spoločne a nerozdielne zaplatili sumu 642,50 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 642,50 € od 6.12.2014 až do zaplatenia. Žalobu odôvodnila tým, že dňa 16.7.2014 uzavrela so žalovanými zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. X., na základe ktorej im poskytla úver vo výške 500 €, za úrok vo výške 20 % istiny, t.j. 100 €, pričom za poskytnutie úveru si účtovala servisný poplatok vo výške 9 % istiny, t.j. 45 €. Zmluvou sa žalované zaviazali celkovú čiastku vo výške 645 € uhradiť v 13 mesačných splátkach, a to prvých 3 mesačných splátkach vo výške 2,50 € (splátky úroku) a ďalej v pravidelných 10 mesačných splátkach vo výške 63,75 € (istina vo výške 78,43 %, úrok vo výške 14,51 %, servisný poplatok vo výške 7,06 % z každej jednotlivkej splátky). Žalované do podania žaloby zaplatili na úver celkovo 2,50 €, ktorú sumu uhradili dňa 16.7.2014. Vzhľadom na to, že žalované neplnili riadne a včas v zmysle splátkového kalendára, žalobkyňa im oznámila stratu výhody splátok v zmysle § 53 ods. 8 Občianskeho zákonníka. V predžalobnej upomienke zo dňa 2.1.2015 žalobkyňa upozornila žalované na uplatnenie práva žiadať o zaplatenie celej pohľadávky. V oznámení o zosplatnení záväzku zo dňa 6.2.2015 žalobkyňa oznámila žalovaným, že celý dlh sa stal splatným dňa 6.12.2014. Po zosplatnení úveru už žalobkyňa neeviduje žiadnu úhradu. Ku dňu podania žaloby tak činí dlžná čiastka sumu 642,50 €.

2. Uznesením zo dňa 20.4.2020 č.k. 4C/849/2015-21 súd konanie voči pôvodne žalovanej 2/ zastavil, nakoľko zistil, že táto ešte pred začatím konania zomrela, t.j. nemala procesnú subjektivitu už v čase podania žaloby, čo predstavuje neodstrániteľný nedostatok podmienky konania.

3. Žalovaná sa k podanej žalobe nevyjadrila.

4. Podľa § 297 C.s.p. súd na prejednanie sporu nariadi pojednávanie. Pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak a/ sa vo veci rozhoduje rozsudkom pre zmeškanie v prospech spotrebiteľa, b/ ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 eur.

5. V prejednávanej veci súd podľa § 297 C.s.p. vyhlásil dňa 28.8.2020 rozsudok bez nariadenia pojednávania. Súd v zmysle § 219 ods. 3 C.s.p. oznámil miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na svojej úradnej tabuli a webovej stránke súdu dňa 21.8.2020.

6. Zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. X. zo dňa 16.7.2014 uzavretej medzi žalobkyňou ako veriteľom, žalovanou ako dlžníkom a pôvodne žalovanou 2/ ako spoludlžníkom súd zistil, že žalobkyňa im poskytla úver vo výške 500 € za úrok vo výške 100 €, pričom si zaúčtovala aj servisný poplatok 45 €. Žalovaná a pôvodne žalovaná 2/ sa zaviazali vrátiť žalobkyňi spolu sumu vo výške 645 € v 13-tich mesačných splátkach, pričom prvé 3 sa dohodli vo výške 2,50 € a ostatných 10 vo výške 63,75 €, a to s dátumom splatnosti prvej splátky 10-teho dňa po poskytnutí úveru a ďalších splátok k 30-temu dňu po splatnosti predchádzajúcej splátky. V zmluve bolo dojednané, že úver je poskytnutý za celkový úrok vo výške 20 % z istiny, pričom za poskytnutie úveru si žalobkyňa zaúčtovala servisný poplatok vo výške 9 % z istiny. Zmluva taktiež obsahovala údaje o odplate vo výške 26,77 % z istiny za rok a priemernej RPMN ku dňu podpisu zmluvy vo výške 49,67 %. Ďalej bolo v zmluve uvedené, že termín poslednej splátky úveru, t.j. konečná splatnosť úveru je 380. deň po uzatvorení zmluvy, pričom doba trvania tejto zmluvy je od uzatvorenia zmluvy do termínu konečnej splatnosti úveru, t.j. 380 kalendárnych dní. V zmluve sa ďalej dohodlo, že v tých ustanoveniach, v ktorých sa dlžník/spoludlžník zaväzujú k finančnému plneniu, príp. kedy z jednotlivých ustanovení pre nich vyplynie povinnosť plniť, má sa za to, že ich plnenie je spoločné a nerozdielne, čiže v rozsahu plnenia jedného z nich zaniká povinnosť plnenia toho druhého. V zmysle zmluvy bol veriteľ oprávnený žiadať od dlžníka vrátenie celej dlžnej sumy po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením jednotlivéj splátky, ak sa strany písomne nedohodnú inak.

7. Z Predžalobných upomienok - výziev k úhrade dlžnej sumy zo dňa 2.1.2015 súd zistil, že žalovaná a pôvodne žalovaná 2/ sa dostali do omeškania s platením splátok úveru a žalobkyňa ich vyzvala na zaplatenie dlhu do 5 dní od doručenia výzvy. Zároveň ich upozornila na to, že ak nevykonajú bezodkladnú úhradu dlhu, po uplynutí 15 dňovej lehoty v zmysle § 53 ods. 8 Občianskeho zákonníka bude od nich žiadať zaplatenie celej pohľadávky. Z písomností žalobkyne označených ako „Oznámenie o zosplatnení záväzku“ zo dňa 6.2.2015 súd zistil, že žalobkyňa zosplatnila úver ku dňu 6.12.2014 z dôvodu omeškania žalovanej a pôvodne žalovanej 2/ so splácaním úveru. Oznámenie o zosplatnení úveru ako aj predžalobnú upomienku žalobkyňa doručovala žalovanej a pôvodne žalovanej 2/ prostredníctvom pošty.

8. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

9. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

10. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

11. Podľa § 52 ods. 3 a 4 Občianskeho zákonníka, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

12. Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

13. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len „ZoSÚ“) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

14. Podľa § 2 písm. a/ a b/ ZoSÚ na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci svojho podnikania alebo povolania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

15. Podľa § 2 písm. d/ ZoSÚ na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

16. Podľa § 9 ods. 2 písm. f/ ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa občianskeho zákonníka musí obsahovať dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

17. Podľa § 9 ods. 2 písm. j/ ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa občianskeho zákonníka musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

18. Podľa § 11 ods. 1 písm. b/ ZoSÚ poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a/ až k/, r/ a y/.

19. Podľa § 511 ods. 1 Občianskeho zákonníka ak právnym predpisom alebo rozhodnutím súdu je ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté alebo ak to vyplýva z povahy plnenia, že viac dlžníkov má tomu istému veriteľovi splniť dlh spoločne a nerozdielne, je veriteľ oprávnený požadovať plnenie od ktoréhokoľvek z nich. Ak dlh splní jeden dlžník, povinnosť ostatných zanikne.

20. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

21. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

22. V prejednávanej veci mal súd z vykonaného dokazovania preukázané, že žalobkyňa ako veriteľ uzavrela so žalovanou ako dlžníkom a pôvodne žalovanou 2/ ako spoludlžníkom zmluvu o úvere, na základe ktorej im poskytla úver vo výške 500 € za úrok vo výške 100 €, pričom si účtovala aj servisný poplatok vo výške 45 €. Predmetná zmluva o úvere má formulárový charakter (ide o vopred pripravené tlačivo) s nemožnosťou zmeny jeho obsahu s výnimkou uvedenia identifikačných údajov zmluvných strán, sumy úveru a podmienok jeho splácania.

23. Keďže sa žalovaná a pôvodne žalovaná 2/ s platením pravidelných mesačných splátok úveru dostali do omeškania, žalobkyňa dôvodne po márnej výzve na úhradu dlžnej sumy zosplatnila úver ku dňu 6.12.2014 a požadovala jeho vrátenie. Súd pritom vychádzal z tvrdenia žalobkyne, že žalovaná a pôvodne žalovaná 2/ ku dňu podania žaloby zaplatili na úver len sumu 2,50 €, nakoľko toto skutkové tvrdenie nebolo v spore žalovanou popreté.

24. I keď zmluva o úvere predstavuje tzv. absolútny obchodný záväzkový vzťah (§ 261 ods. 6 písm. d/ Obchodného zákonníka), je zrejmé, že predmetná zmluva je súčasne spotrebiteľskou zmluvou a na žalovanú je potrebné hľadieť ako na spotrebiteľa, pretože pri jej uzavieraní nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti, teda na právny vzťah založený zmluvou o úvere je potrebné aplikovať aj príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách (§ 52 a nasledujúce Občianskeho zákonníka). Podľa názoru súdu uvedený záver vyplýva zo skutočnosti, že tzv. spotrebiteľské zmluvy (i keď sú upravené v Občianskom zákonníku) nepredstavujú osobitný zmluvný typ aplikovateľný len na občianskoprávne vzťahy, naopak príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka je potrebné aplikovať na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ bez ohľadu na to, či ide o občianskoprávny alebo obchodnoprávny vzťah (vyplýva to najmä z toho, že ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách sú systematicky zaradené vo všeobecnej časti Občianskeho zákonníka, a teda nepredstavujú osobitný zmluvný typ zo záväzkovej časti). Preto na právny vzťah žalobkyne a žalovanej založený zmluvou o úvere aplikoval súd ustanovenia Občianskeho zákonníka (týkajúce sa spotrebiteľských zmlúv) a ustanovenia Obchodného zákonníka (čo sa týka konkrétnych práv a povinností zmluvných strán). Ustanovenie § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka (v znení účinnom ku dňu uzatvorenia predmetnej zmluvy) je potrebné vykladať v súlade s obsahom smernice 93/13/EHS v zmysle princípu tzv. nepriameho účinku smernice, podľa ktorého súd je povinný vykladať vnútroštátne právo v súlade s cieľmi, ktoré boli sledované touto smernicou - táto sa nevzťahuje len na zmluvy podľa Občianskeho zákonníka (ako to vyplýva z uvedeného § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka), ale na všetky zmluvy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ. Uzavretú zmluvu súd zároveň podriadil aj pod právny režim ZoSÚ, nakoľko spotrebiteľským úverom sa na účely tohto zákona považuje (o. i.) aj dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme úveru (§ 1 ods. 2 ZoSÚ). Pokiaľ ide o spornú zmluvu, žalovaná má s poukazom na § 2 písm. a/ ZoSÚ postavenie spotrebiteľa, keďže nebolo v konaní preukázané (a ani samotnou žalobkyňou tvrdené), že úver bol žalovanej poskytnutý na účel zamestnania, povolania, resp. podnikateľskú činnosť a žalobkyňa má s poukazom na § 2 písm. b/ ZoSÚ postavenie veriteľa, keďže do právneho vzťahu so žalovanou vstupovala ako právnická osoba poskytujúca spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

25. Vyhodnotením vykonaných dôkazov súd dospel k záveru, že zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje všetky náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere tak, ako ich určuje ustanovenie § 9 ods. 2 ZoSÚ účinného v čase uzavretia zmluvy. Zmluva totiž neobsahuje termín konečnej splatnosti úveru (§ 9 ods. 2 písm. f/ ZoSÚ.). V danom prípade je v nej len uvedené, že termínom poslednej splátky úveru, t.j. konečnou splatnosťou úveru je 380. deň po uzatvorení zmluvy. Konečná splatnosť úveru však musí byť určená konkrétnym dátumom (dňom, mesiacom a rokom). Termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru nie je možné odvodzovať od termínov jednotlivých splátok, od počtu dní od uzavretia zmluvy, alebo od počtu splátok. Spotrebiteľ musí už na prvý pohľad bez akýchkoľvek matematických operácií presne vedieť, kedy, ktorým dňom dôjde ku konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (k tomu porovnaj rozsudok Krajského súdu v Žiline z 31.7.2018 sp. zn. 11Co 160/2018, ako aj rozsudok Krajského súdu v Trnave z 2.8.2017 sp. zn. 24Co/176/2016). Súd v tejto spojitosti poukazuje aj na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici z 23.5.2017 sp. zn. 13Co 108/2017, v ktorého dôvodoch sa ohľadom termínu konečnej splatnosti úveru uvádza, že účelom ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f/ zákona č. 129/2010 Z.z. je, aby spotrebiteľ bol už pri podpise zmluvy informovaný, ako dlho je povinný plniť si povinnosť splácať úver, preto je nutné, aby dodávateľ v zmluve špecifikoval konečnú splatnosť úveru konkrétnym dátumom. V zmluve taktiež absentuje údaj o RPMN, teda náležitosť vyžadovaná v ustanovení § 9 ods. 2 písm. j/ ZoSÚ.

26. Vzhľadom na to, že predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. f/ a j/ ZoSÚ, súd s poukazom na § 11 ods. 1 písm. b/ ZoSÚ považoval úver za bezúročný a bez poplatkov.

27. Ako už bolo vyššie uvedené, v konaní nebolo sporné, že žalobkyňa poskytla žalovanej a pôvodne žalovanej 2/ úver vo výške 500 € a že tieto naň zaplatili sumu 2,50 €. Vzhľadom na konštatovanú bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru má žalobkyňa nárok už len na zaplatenie rozdielu medzi poskytnutou sumou úveru a úhradami, ktoré boli naň realizované, t.j. na sumu 497,50 €. Keďže žalovaná a pôvodne žalovaná 2/ boli zo zmluvy zaviazané spoločne a nerozdielne, v dôsledku čoho žalobkyňa môže v zmysle § 511 ods. 1 Občianskeho zákonníka požadovať celé plnenie aj od samotnej žalovanej, súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť celú dlžnú istinu 497,50 €. Vo zvyšnej časti požadovanej istiny žalobu ako nedôvodnú zamietol.

28. Nakoľko je žalovaná v omeškaní s plnením peňažného dlhu, žalobkyni vznikol nárok aj na úroky z omeškania. Pri určení výšky úrokov z omeškania súd vychádzal zo základnej úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky, ktorá ku dňu 7.12.2014 (prvý deň omeškania žalovanej s dlžnou sumou, t.j. deň nasledujúci po zosplatnení dlžnej sumy) predstavovala 0,05 % ročne. Žalobkyni tak vzniklo právo na úroky z omeškania vo výške 5,05 % ročne. Súd preto priznal žalobkyni aj úroky z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 497,50 € od 7.12.2014 až do zaplataenia a vo zvyšnej časti požadovaného príslušenstva žalobu zamietol.

29. Podľa § 262 ods. 1 C.s.p., o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

30. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

31. Podľa § 255 ods. 2 C.s.p., ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

32. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania súd vychádzal z toho, že predmetom konania bolo zaplataenie sumy 642,50 €, pričom žalobkyňa bola úspešná v časti o zaplataenie sumy 497,50 €, t.j. 77,43 % a žalovaná v časti 145 € t.j. 22,57 %. Vo veci tak bola úspešnejšia žalobkyňa, ktorej vzniklo právo na pomernú náhradu účelne vynaložených trov v rozsahu 54,86 % (77,43 - 22,57). O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Malacky, písomne, dvojmo.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a/ neboli splnené procesné podmienky,

b/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e/súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f/ súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g/ zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h/ rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a/ sa týkajú procesných podmienok,
- b/ sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c/ má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d/ ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov). Na exekučné konanie je kauzálne príslušný Okresný súd Banská Bystrica (§ 49 Exekučného poriadku).